

tionem sola possunt. Quod quidem ipse statuere videtur *Vir Celeberr. in dissert. ad Poiret. § 31.* eos nempe, qui ex Philosophia Pythagorica aut Platonica spiritus credunt, pronos esse ad pacta cum diabolo ineunda, eademque iniisse. Cum vero in *diss. d. Crim. Mag.* negetur, Diabolum assumere posse corpus, & forma Monachi aut alterius comparere, evidens est, ipsum hujus Autorem statuere quoque, pactum sola mente & intra animum contrahi posse cum Diabolo. Quo etiam pertinere videtur, quod in *diss. d. Crim. Mag. §. 12.* Crimen Magiæ definitur, quo quis cum diabolo, sæpe in corporali specie hominis, bestię aut monstri comparente pactum init. Adeoque significatur per vocem sæpe, quod etiam pactum cum diabolo forma externa non comparente iniri queat. Quæ cum adeo obscure, ut leviter dicam, posita sint, arbitramur Viri Celeberrimi primum institutum fuisse, ostendere, per plurimos hominibus in Processu contra sagas factam fuisse injuriam. In quo nullos habuisset repugnantes, & pie fecisset, si in eo substitisset dissertatio. Imo forte feliciter successisset, si quæstio, quæ a Viro Celeberrimo in *dissert. ad Poiretum § 31.* obiter saltem tangitur, esset proposita: an delictum pure spirituale in Deum, uti pactum cum diabolo, quo hominibus non nocetur, poena corporali jure possit affici? adeoque, licet Magia & pacta diabolica concedantur, disquiri satis tempestive & salubriter adhuc potuisset, an acri hoc remedio, Processu scilicet contra sagas, extirpari hoc malum deberet? Quod cautio criminalis dubio 7. p. 14 non prorsus sine ratione negat. Idem *Wierus l. 6 c. 24 p. 662.* contendit. Et huc quadrasset satis apposite Instantia, ex § 17. *Diss. & Programme Germanico*, de filia sacerdotis scortante, quæ exurenda olim quidem erat, cum hodie rigor hic cessaverit. Si hoc modo status quæstionis fuisset formatus, & clara essent omnia, & minori cum difficultate, majore etiam forte cum fructu, conjuncta. Jam vero magnæ se offerunt difficultates, quæ plurimorum etiam veritatem sincere quærentium assensum impediunt.

§. 15. Nam quod §. 7. dicitur, non esse possibile, ut assæclæ *Auctor Dissertationis* Philosophiæ corpuscularis & mechanicæ modo intelligant, quid ipsimet *difficilius,* dicant, serio a Beckero dissentire possint; se autem, qui Philosophiam *quam Cartesiani, Beckero satis-* antiquissimam spiritualem sequeretur, rem aliter comprehendere, illud *facere po-* maximis difficultatibus impeditum est, quod satis manifeste apparet ex *test.* definitione istorum spirituum, quos Vir Celeberrimus in scripto quodam, *facere po-* quod nomen præ se fert Confessionis doctrinæ suæ, §. 174. hunc in mo- *test.* dum definit: *Spiritus iste, nempe mundi, aque ac Spiritus reliquorum cor-*

B

porum,